
Kyrkomötet
Läronämndens yttrande 2024:7y

Uttalanden av kyrkomötet

Läronämndens yttrande över motion 2024:65

Läronämnden konstaterar att om kyrkomötet ska ställa sig bakom en annan organisations uttalande så behöver uttalandet, dess bakgrund och möjliga tolkningar analyseras. Även de teologiska implikationerna behöver klarläggas och föreläggas läronämnden.

Uppsala den 30 augusti 2024

På läronämndens vägnar

Martin Modéus, ordförande

Jenny Ehnberg, sekreterare

Närvarande: Ärkebiskop Martin Modéus, ordförande, biskop Karin Johannesson, biskop Marika Markovits, biskop Åke Bonnier, biskop Johan Dalman, biskop Fredrik Modéus, biskop Johan Tyrberg, biskop Susanne Rappmann, biskop Sören Dalevi, biskop Eva Nordung Byström, biskop Åsa Nyström, biskop Erik Eckerdal, biskop Andreas Holmberg*, Marta Axner Ims, Teresa Callewaert, Håkan Möller, Ninna Edgardh, Jesper Svartvik, Mikael Winninge och Johannes Zeiler.

* Biskop Andreas Holmberg har deltagit i läronämndens överläggningar men var inte närvarande vid beslutstillfället.

Särskilt yttrande

I alla tider har det heliga landet varit betydelsefullt för kristna som, med Psaltarens ord, har bett om fred och välgång för Jerusalem (se t.ex. Ps 122:6: hebr. *shelom Jerushalajim*). Med sorg ser vi på de många politiska konflikterna i Mellanöstern. Den israelisk-palestinska konflikten är en av dessa, men den kan inte isoleras från andra länders intressen i området. Svenska kyrkan har många gånger gett uttryck för sin uppfattning att en tvåstatslösning med säkra och erkända gränser är det som bäst skulle ge israeler och palestinier möjlighet att leva i fred med varandra och andra. Att fokusera på endast en aspekt – ockupationen av Västbanken – av de många pågående och komplexa politiska konflikterna i området och att dessutom göra det under det krig som inleddes den 7 oktober 2023 när den terrorstämplade rörelsen Hamas genomförde den mest omfattande pogromen sedan andra världskrigets slut är emellertid högst problematiskt eftersom det kommer att uppfattas som en ensidig kritik. Kyrkohistorien rymmer många exempel på att dubbla måttstockar har använts när judenhet och judendom beskrivs och bedöms. Kristna behöver därför ständigt självkritiskt granska den egna förkunnelsen och liturgin samt även uttalanden som kan uppfattas som förakt för det judiska folket. (För denna ståndpunkt, se t.ex. Biskopsmötets protokoll den 10 maj 1995 samt *Guds vägar – Judendom och kristendom*.)

Lund den 31 augusti 2024

Jesper Svartvik